

230

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 24 listopada 1983 r.

w sprawie uznania za rezerwy przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Olszynka Grochowska” obszar lasu o powierzchni 56,95 ha Lasów Komunalnych miasta stołecznego Warszawy, położony w granicach miasta stołecznego Warszawy, zarządzany przez Miejskie Przedsiębiorstwo Robót Ogrodniczych w Warszawie, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1970—1979 jako oddziały lasu 2 l—p, 3—10. Celem ochrony jest zachowanie ze względów historycznych, krajobrazowych i społecznych fragmentu lasu rosnącego na obszarze pola bitwy pod Grochowem w roku 1831.

§ 2. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Młochowski Grąd” obszar lasu o powierzchni 27,00 ha w Leśnictwie Młochów Warszawskiego Zespołu Leśnego, położony w gminie Nadarzyn województwa stołecznego warszawskiego, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1977—1987 jako oddziały lasu 420 a, c1, c2, 425 c, d, g. Celem ochrony jest zachowanie fragmentów naturalnych zbiorowisk leśnych z zespołami grądu wysokiego i boru mieszanego.

§ 3. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Czarci Dół” obszar śródleśnego torfowiska o powierzchni 8,75 ha w Leśnictwie Czarci Dół Nadleśnictwa Garwolin, położony w gminie Celestynów województwa stołecznego warszawskiego, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1981—1990 jako oddziały lasu 26 a1, a2, b, 35 a, b, c. Celem ochrony jest zachowanie zbiorowisk torfowych z charakterystyczną florą i fauną.

§ 4. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Cisowa” obszar lasu o powierzchni 24,76 ha w Leśnictwie Cisowa Nadleśnictwa Gdańsk, położony w gminie Wejherowo województwa gdańskiego, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1981—1991 jako oddziały lasu 138 d, f, g, 139 f, g, h, 140 f, 141 k, 162 d, 163 a—c, 164 a. Celem ochrony jest zachowanie fragmentu buczyny pomorskiej i łągu jesionowo-olszowego oraz stanowisk roślin chronionych i rzadkich.

§ 5. 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Zdrojno” obszar lasu, bagien, jeziora i odcinka rzeki o łącznej powierzchni 167,57 ha, położony w gminie Osiek województwa gdańskiego. Celem ochrony jest zachowanie jeziora i otaczających go lasów stanowiących obszar występowania bobrów oraz terenów legowych wielu rzadkich gatunków ptaków i ostoi licznych zwierząt chronionych.

2. W skład rezerwatu wchodzi:

- 1) obszar lasu o powierzchni 143,55 ha w Leśnictwach: Błędno, Brzeźnica i Długie Nadleśnictwa Lubichowo, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1980—1990 jako oddziały lasu 294 c, d, 295 a, b1, b2, c, d, 318 b—f, 319 b—i, 320 a, b1, b2, c, d, f, 321 a—f, g1, g2, h, i, j, 322 a1, b2, c, 332 c, d, f, 333 b1, b2, c—g, 334 a—c, 344 a2, b, c, 345 a, b1, c, d,
- 2) obszar jeziora Brzeżanek o powierzchni 12,55 ha stanowiący własność Państwa, zarządzany przez Pań-

stwowe Gospodarstwo Rybackie w Gdańsku, Zakład Rybacki w Piotrowie,

- 3) obszar odcinka rzeki Brzeżanek o powierzchni 1,12 ha, stanowiący własność Państwa, zarządzany przez Wojewódzki Zarząd Inwestycji Rolniczych w Gdańsku.

§ 6. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Brzęczek” obszar lasu o powierzchni 25,49 ha w Leśnictwie Jastrzębie Nadleśnictwa Starogard, położony w gminach Nowa Karczma, Liniewo i Skarszewy województwa gdańskiego, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1978—1988 jako oddziały lasu 149 a, b, 163 b, c, f, g, h. Celem ochrony jest zachowanie naturalnych zbiorowisk leśnych, a zwłaszcza buczyny pomorskiej.

§ 7. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Zielone” obszar lasu o powierzchni 16,08 ha w Leśnictwie Lisewo Nadleśnictwa Wejherowo, położony w gminie Krokowa województwa gdańskiego, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1970—1980 jako oddział lasu 9 b—i, l. Celem ochrony jest zachowanie stanowiska wiciokrzewu pomorskiego w pobliżu jego wschodniej granicy zasięgu.

§ 8. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Hulskie im. Stefana Myczkowskiego” obszar lasu o powierzchni 189,87 ha w leśnictwie Sękowiec Nadleśnictwa Lutowiska, położony w gminie Lutowiska województwa kroszeńskiego, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1971—1981 jako oddziały lasu 145 A a, 146 a, 146 A a—d, 147 a—c, 148 a—d. Celem ochrony jest zachowanie fragmentu starodrzewu z głównymi zespołami leśnymi, charakterystycznymi dla pasma Otrytu, różnorodnych form morfologicznych oraz stanowisk rzadkich i chronionych gatunków roślin i zwierząt.

§ 9. 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Kulak” obszar lasu, gruntów ornych, łąk, pastwisk i stawów o łącznej powierzchni 47,16 ha, położony w gminach Stoczek Łukowski i Wodynię województwa siedleckiego. Celem ochrony jest zachowanie różnorodnych zbiorowisk roślinnych ze stanowiskami wielu gatunków roślin chronionych i rzadkich, a w szczególności stanowiska rosiczki długolistnej.

2. W skład rezerwatu wchodzi:

- 1) obszar lasu o powierzchni 32,81 ha w Leśnictwie Seroczyn Nadleśnictwa Siedlce, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1974—1984 jako oddziały lasu 258 c—n, 259 f—m,
- 2) obszar stawu i otaczającego go terenu o łącznej powierzchni 10,37 ha, oznaczony w ewidencji gruntów Państwowego Gospodarstwa Rybackiego w Siedlcach jako działki nr 83—88, 109, 188—190, 192—194, stanowiący własność Państwa, zarządzany przez Państwowe Gospodarstwo Rybackie w Siedlcach, Zakład Rybacki w Mościbrodach,
- 3) obszar odcinka strumienia o powierzchni 0,09 ha, oznaczony jako działka nr 1520, stanowiący własność Państwa, zarządzany przez Wojewódzki Zarząd Inwestycji Rolniczych w Siedlcach,

- 4) obszar lasu o powierzchni 0,03 ha, oznaczony jako działka nr 699, stanowiący własność Państwa, zarządzany przez Państwowy Fundusz Ziemi,
- 5) obszar lasu o powierzchni 1,07 ha, oznaczony jako działka nr 1527, stanowiący własność Wspólnoty Wsi Zgórznica,
- 6) obszar lasu o powierzchni 2,79 ha, oznaczony jako działki nr 695, 697, 701, 703, 705, 707, 709, 712, 715, 718, 721, 724, 727, 730, 733, 735, 737, 739, 742, 745, 748, 751, 754, 757, 760, 763, 766, 769, 772, 775, 778, 781, 784, 787, 790, 793, 796, 799, 803, 806, 809, 812, 815, 818, 820, stanowiący własność indywidualną.

§ 10. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Mokry Las” obszar lasu o powierzchni 14,42 ha w Leśnictwie Siemkowie Nadleśnictwa Więluń, położony w gminie Siemkowie województwa sieradzkiego, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1972—1982 jako oddział lasu 98 a, f, g. Celem ochrony jest zachowanie głównie fragmentu grądu z udziałem jodły.

§ 11. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Lasek Kurowski” obszar lasu o powierzchni 22,13 ha w Leśnictwie Mierzyce Nadleśnictwa Więluń, położony w gminie Więluń województwa sieradzkiego, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1972—1982 jako oddział lasu 188 b, d, f, g, h, i, m, n, p, r, s. Celem ochrony jest zachowanie zbiorowisk leśnych: grądu z udziałem jodły, olsu i łęgu olszowego.

§ 12. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Pólboru” obszar lasu o powierzchni 56,83 ha w Leśnictwie Męcka Wola Nadleśnictwa Sieradz, położony w gminie Sieradz województwa sieradzkiego, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1981—1991 jako oddziały lasu 274 d, l—t, 275 a—w, 276 a—f. Celem ochrony jest zachowanie zbiorowisk leśnych: dąbrowy świetlistej i fragmentów grądu oraz stanowisk roślin chronionych.

§ 13. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Dąbrowa w Niżankowicach” obszar lasu o powierzchni 102,25 ha w Leśnictwie Niżankowice Nadleśnictwa Więluń, położony w gminie Działoszyn województwa sieradzkiego, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1972—1982 jako oddziały lasu 139 d, f, g, 140 f, 142 a—c, 143 a—f, 145 a, 146 a, b. Celem ochrony jest zachowanie rzadkiego w Polsce zbiorowiska — acidofilnej dąbrowy.

§ 14. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Rawka” rzekę Rawkę od jej źródeł do ujścia, o długości 97 km, wraz z rozgałęzieniami koryta rzeki, starorzeczami, dolnymi odcinkami prawobrzeżnych dopływów: Krzemionki, Korabiewki, Rokity i Grabianki oraz przybrzeżnymi pasami terenu o szerokości 10 m, o łącznej powierzchni 487,00 ha, położoną na terenie gmin: Żelechlinek i Kuluszki województwa piotrkowskiego oraz Jeżów, Gluchów, Rawa Mazowiecka, Kawęczyn, Skierniewice, Bolimów i Nieborów województwa skierniewickiego. Celem ochrony jest zachowanie w naturalnym stanie typowej rzeki nizinnej średniej wielkości wraz z krajobrazem jej doliny oraz środowiska życia wielu rzadkich i chronionych roślin i zwierząt.

§ 15. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Kukle” obszar lasu oraz odcinka rzeki Marychy o łącznej powierzchni 313,54 ha w Leśnictwie Kukle Nadleśnictwa Pomorze, położony w gminie Giby województwa suwalskiego, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa

leśnego na lata 1980—1990 jako oddziały lasu 736 j—p, 737 a—h, 856 d, h, 890 f, 891 c—h, 892, 893, 894 a, c, d, 895 a, c—j. Celem ochrony jest zachowanie swoistych cech krajobrazu oraz naturalnych ekosystemów leśnych, bagiennych i wodnych.

§ 16. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Łempis” obszar lasu i 3 śródleśnych jezior o łącznej powierzchni 126,64 ha w Leśnictwach Wigranice i Kukle Nadleśnictwa Pomorze, położony w gminie Giby województwa suwalskiego, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1980—1990 jako oddziały lasu 691 h—l, p, 692 b—j, 693 a—j, 694, 695 a—h, 696 a—f. Celem ochrony jest zachowanie naturalnych ekosystemów leśnych, wodnych i torfowiskowych z rzadkimi i chronionymi gatunkami roślin i zwierząt, charakterystycznych dla Pojezierza Suwalsko-Augustowskiego.

§ 17. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Pomorze” obszar lasu o powierzchni 20,45 ha w Leśnictwie Giby Nadleśnictwa Pomorze, położony w gminie Giby województwa suwalskiego, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1980—1990 jako oddział lasu 1100 c, f, g, i, k. Celem ochrony jest zachowanie najstarszego drzewostanu Puszczy Augustowskiej oraz pozostałości dawnego grodziska.

§ 18. Na obszarze rezerwatów zabrania się:

- 1) wycinania drzew i pobierania użytków drzewnych, z wyjątkiem wypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego; w rezerwacie określonym w § 9 na powierzchni leśnej stanowiącej własność indywidualną i Wspólnoty Wsi Zgórznica pozyskiwanie użytków drzewnych będzie dokonywane według dotychczas obowiązujących zasad,
- 2) zmieniania stosunków wodnych naruszających w sposób istotny warunki ekologiczne oraz w rezerwacie określonym w § 5 zmieniania naturalnego koryta rzeki,
- 3) zbierania ziół leczniczych i innych roślin oraz zbierania owoców i nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem nasion na potrzeby odnowienia lasu,
- 4) pozyskiwania ściółki leśnej i pasaża zwierząt gospodarskich; w rezerwacie określonym w § 9, na powierzchni leśnej wsi Zgórznica, w miejscach do tego odpowiednich, dopuszczalny jest umiarkowany wypas zwierząt gospodarskich i koszenie łąk śródleśnych,
- 5) niszczenia gleby i pozyskiwania kopalin oraz w rezerwach określonych w § 5 i 9 uszkodzenia skarp; w rezerwacie określonym w § 14 pobierania kruszywa z dna i brzegów rzeki; dozwolone jest okresowe przeprowadzanie prac konserwacyjnych — usuwanie namulów, zwalonych drzew, oczyszczanie koryta rzeki, po porozumieniu z wojewódzkim konserwatorem przyrody,
- 6) zanieczyszczania wody i terenu, wzniesienia ognia oraz zakłócania ciszy,
- 7) stosowania wszelkich środków chemicznych,
- 8) niszczenia drzew i innych roślin,
- 9) polowania, chwytania, płoszenia i zabijania dziko żyjących zwierząt, niszczenia gniazd, wybierania jaj i piskląt wszystkich gatunków ptaków; w rezerwach określonych: w § 8 — dozwolone jest dokonywanie odstrzałów redukcyjnych jeleni, po porozumieniu z wojewódzkim konserwatorem przyrody; w § 9 — dozwolone jest prowadzenie wszelkich czynności związanych z rybacką gospodarką hodowlaną oraz reno-

- wacji, stawów; w § 14 — dozwolony jest sportowy połów ryb.
- 10) umieszczania tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną rezerwatu;
 - 11) wznoszenia budowli oraz zakładania i budowy urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych oraz w rezerwacie określonym w § 14 wykonywania wszelkich prac związanych z regulacją koryta rzecznoego i umacnianiem jego brzegów; w rezerwach określonych: w § 1 — dozwolone jest zakładanie i budowa urządzeń związanych z udostępnieniem rezerwatu na potrzeby turystyki i eksponowaniem miejsc pamięci narodowej, po uzgodnieniu ze stołecznym konserwatorem przyrody; w § 14 — dozwolona jest budowa niezbędnych zbiorników wodnych i urządzeń technicznych, po uzgodnieniu z wojewódzkim konserwatorem przyrody.
 - 12) kąpiel, używania sprzętu pływającego oraz uprawiania sportów wodnych w rezerwach określonych w § 3, 5 i 16.
 - 13) przebywania poza miejscami wyznaczonymi; zakaz nie ma zastosowania w rezerwach określonych: w § 8 — w związku z gospodarczym użytkowaniem przez administrację lasów państwowych drogi leśnej; w § 9 — na gruntach użytkowanych rolniczo oraz w § 14.
- § 19. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1984 r.
- Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *W. Kozłowski*

231

ZARZĄDZENIE PREZESA NARODOWEGO BANKU POLSKIEGO

z dnia 12 listopada 1983 r.

w sprawie rachunków bankowych przedsiębiorstw zagranicznych, przedsiębiorstw z udziałem zagranicznym i zagranicznych podmiotów gospodarczych oraz wysokości oprocentowania wkładów gromadzonych na tych rachunkach.

Na podstawie art. 18 ust. 1 i art. 19 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. — Prawo bankowe (Dz. U. Nr 7, poz. 56) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy zarządzenia stosuje się do rachunków bankowych prowadzonych w Banku Polska Kasa Opieki S.A. w walutach wymiennalnych, określonych przez Narodowy Bank Polski, i w złotych dla dokonywania w kraju i z zagranicą rozliczeń w obrocie dewizowym przez:

- 1) zagraniczne podmioty gospodarcze, o których mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne (Dz. U. z 1982 r. Nr 19, poz. 146 i z 1983 r. Nr 42, poz. 187), zwanej dalej „ustawą”,
- 2) przedsiębiorstwa zagraniczne i przedsiębiorstwa z udziałem zagranicznym, o których mowa w art. 5 pkt 2 i 3 ustawy.

§ 2. Zagraniczne podmioty gospodarcze, przedsiębiorstwa zagraniczne i przedsiębiorstwa z udziałem zagranicznym mogą posiadać rachunki bankowe w walutach wymiennalnych i w złotych:

- 1) bieżące, z wkładami płatnymi na każde żądanie,
- 2) terminowe: 6-miesięczne, 12-miesięczne, 24-miesięczne i 36-miesięczne.

§ 3. Zagraniczne podmioty gospodarcze, o których mowa w § 1 pkt 1, mogą posiadać rachunki:

- 1) bieżące lub terminowe w walutach wymiennalnych, zwane dalej rachunkami „D-W”, na które wpłacany jest depozyt założycielski,
- 2) bieżące w złotych, zwane dalej rachunkami „D-Z”, na które wpłacany jest dochód z tytułu realizacji ich praw do przedsiębiorstwa w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

§ 4. Przedsiębiorstwa zagraniczne i przedsiębiorstwa z udziałem zagranicznym, o których mowa w § 1 pkt 2, mogą posiadać bieżące rachunki:

- 1) w walutach wymiennalnych, dla finansowania obrotów związanych z:
 - a) działalnością eksportowo-importową, zwane dalej rachunkami „E-I”,
 - b) działalnością inwestycyjną w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, zwane dalej rachunkami „F”,
- 2) w złotych:
 - a) dla gromadzenia wpływów z tytułu sprzedaży towarów i usług do krajów członkowskich Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej, zwane dalej rachunkami „Z-KS”,
 - b) dla finansowania działalności związanej z gospodarką eksploatacyjną, inwestycjami modernizacyjnymi, odtworzeniowymi oraz rozwojowymi innymi niż niezbędne dla podjęcia tych rodzajów działalności gospodarczej, które zostały określone w pierwszym zezwoleniu dla zagranicznego podmiotu gospodarczego, zwane dalej rachunkami „R”.

§ 5. 1. Rachunki „D-W”, „E-I” i „F” mogą być zasilane z tytułów zgodnych z zezwoleniem dewizowym w formie:

- 1) przekazów pieniężnych bankowych i pocztowych z zagranicy, realizacji akredytyw, inkasa, czeków bankierskich imiennych i na okaziciela oraz czeków podróźniczych — w walutach wymiennalnych,
- 2) wpływów w pieniądzu zagranicznych stanowiących waluty wymiennalne, w granicach kwot uwidoczonych w pisemnej deklaracji przywozu, potwierdzonej przez polski urząd celny, lub w zaświadczeniu wystawionym przez taki urząd,
- 3) przelewów z innych bankowych rachunków walutowych.

2. Rachunki „F” mogą być również zasilane przelewami z rachunków walutowych obywateli polskich — krajowców dewizowych, którzy uzyskali zezwolenie na wniesienie do przedsiębiorstwa zagranicznego wkładu w postaci wartości dewizowych.

§ 6. 1. Wyплаты z rachunków „D-W”, „F” i „E-I”, prowadzonych w walutach wymiennalnych, mogą być do-